

132.
Pere del Sunyalet.

Romaneig històric

En sa cambra està 'l Rey Pere
De si mateix emutjat.

En sa cambra està 'l Rey Pere
de si mateix emutjat,
y la regna al seu devora
crida a' un patge del portal:

- ¿Hi ha molta gent a' la sala?

- Senyora, plenas estan;
cavallers y damas l'omplan
ab sos trajos rossegants.

- Lo Rey no pot sortir encara....

- Y a' fe' ~~que~~ us estan esperant.

Lo Rey, que sent la conversa,
patís com un condemnat.

Lo Patge torna a' ser fora
la Reysa li ve' a' parlar:

- ¿Que' feu donchs lo rey en Pere
encara no heu acabat?

Y contesta ab rabia
sentat en son orinal:

- Malellit colich! Vergonya!
; tincis por de queda' escolat!

II.

Lo temps passa, y per las salas
ja la gent va mormolant,
y entre ls cavallers d' en Pere
mes de quatre hi ha enyats.

Lo patge que tot ho observa
a' la cambra se u' ha entrat,
y al veure'l li diu la Regna
estranyada y palpitant:

- ; Que us moss a' entrar, lo meu patge?

- Que las horas van passant
y tothom esta' esperantvos
y estranyan vostre retard.

- ; El Rey que ho sent aixis crida
trayent foeh per los cavals:

- Lo Rey no esta' per romanos
ab eis colich endiablats. -

Y ha parlat ab tanta rabia,
y ha fet un esforç tou gran,
que cayent de cul a' terra
se li ha trencat lo orinal.

¡ Guina fila el Rey en Pere
ab lo cul enmerolissat !